

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1936. Št. 12.

Posamezna šte. 1 Din.

Pavel Slapar:

METANOEJTE!

(Zaobrnite svoje mišljenje.)

Ko je sv. Janez Krstnik začel pridigati v jordan-ski pokrajini in pripravljati ljudi na prihod Odrešeni-
kov, je nastopil z značilnim opominom: metanoejte!
Kar to isto besedo je povzel za njim Jezus Kristus in
nastopil pred svojimi učenci: Metanoejte, zakaj pri-
bližalo se je božje kraljevstvo!

Evangelista Matej in Marko sta nam ohranila to
besedo in na slovensko smo jo prevedli z: delajte
pokoro! Pa vendar grški izraz nekoliko več pove.
Kajti metanoejte pomeni: zaobrnite, okrog obrnite
svoje mišljenje, okrog ga obrnite, če se hočete do-
bro pripraviti na prihod Odrešenikov.

V dve smeri je bilo treba zaobrniti mišljenje te-
danjim Judom, da so pripravili pot Gospodovo in iz-
ravnali njegove steze. 1. Judje so pričakovali Mesija
kot močnega in veličastnega kralja in kot političnega
osvoboditelja, ki jih bo rešil rimskega jarma. Na to
njihovo pričakovanje je odgovoril Jezus z metano-
ejte! 2. Tedanji judovski voditelji farizeji so videli
človekovo popolnost pred vsem v zunanji, včasih
zgolj obredni čistosti. Tako so privedli npravno življe-
nje do neke plitve pozunanjenosti. Npravna dobrotja je
postala brezpomembna fraza, bila pa je brez jedra in
vsebine, bila je na zunaj lepo pobarvana krinka, ki
je pokrivala npravno gnilobo. Tudi za to izkrivljeno
usmerjenost je veljal opomin: metanoejte! Bogu ne
zadostuje zunanja krinka in ponašanje, da je Abra-
ham njihov oče! To so pleve. Življenje pa je resno
in odgovorno ter ga je treba do vseh globin in po-
drobnosti urediti, kakor zahtevata ljubezen in pra-
vičnost. In če je smer življenja že zavožena, jo je
treba zaobrniti, četudi s trdim bojem s samim seboj!
In potem je treba zadoščevati Bogu z molitvijo in
odpovedjo samemu sebi. Dokler ni v človeku te res-
nosti, je njegovo življenje plehka fraza in njegova
dejanja ničvredne pleve. Bog pa zahteva, da naj bo
človekovo življenje polno iskrenih npravno dobrih
dejanj. To je tisto težko in zdravo zrno, ki bo pred
Bogom obveljalo. „Zakaj velnico ima v roki in bo

sežgal z neugasljivim ognjem.“ In v svojem zname-
nitem govoru na gori Kristus z vso odločnostjo zahte-
va, da morajo ljudje zaobrniti svoje mišljenje:
„Kajti povem vam: Ako vaša pravičnost ne bo obil-
nejša ko pismoukov in farizejev, ne pridete v nebeško
kraljevstvo.“

Ta klic „metanoejte“ si je osvojila tudi katoliška
cerkev. Odkar jo je Kristus postavil narodom za uč-
teljico in vodnico preko tega kratkega in minljivega
življenja v novo, neminljivo življenje v nebesih, do-
ni po njenih glasnikih duhovnikih in bo donel, do-
kler bo trajal človeški rod na zemlji. Vedno znova si
nadeva violično oblačilo in pridiga resnost, npravno
poglobljenost in pokoro. Če je življenje pri poedincu
zavoženo, oznanja zresnitev in zaobrnitev mišljenja,
pa če je za to tudi treba trdega boja s samim seboj.

Vsak človek nosi precejšnjo mero farizeja s seboj.
Kar pogledjmo, po čem se sodi v svetu tako pogosto
človekova vrednost! Po zunanosti, po denarju, po
imetju, po nastopu in koliko po blestečih, prazno do-
nečih frazah brez vsebine! Vse to so prazne pleve, ki
pred Bogom ne bodo ohranile veljave. Tako sodi člo-
vek, ki mu je ideal tostranstvo in se je pri njem usta-
vil. To je tisti mesni človek, kakor ga imenuje sv.
Pavel, ki se je na tem svetu utaboril, kakor da bi ne
bilo ničesar drugega več. In čim bolj se je modernemu
človeku posrečilo izmakniti se vodstvu Cerkve in nje-
nemu nauku, v tem večjem številu nastopa meseni
človek, prav kakor pravi slovenski pesnik:

Sem zvedel, da vest čisto, dobro dejanje
svet zaničevati se je zagovoril . . .
da le petica dá ime sloveče,
da človek toliko velja, kar plača.
Sem videl čislati le to med nami,
kar um slepi . . .

Proti takemu, tostransko usmerjenemu človeku
postavlja sv. Pavel drugega, duhovnega človeka, ki
je prepojen s Kristusovim naukom in po njem nprav-
no izčiščen, človeka, ki išče v združitvi z Bogom svojo
tostransko in onostransko vrednost. To je usmerje-
nost, ki mora po božji zamisli in zapovedi oblikovati
poedinca in družbo! V takem prizadevanju zori zrno
za božje žitnice! Vse drugo so pleve, ki bodo zgorele
v neugasljivem ognju.

Če se danes, v svetu tako ostro ločita meseni in duhovni človek, kakor se v našem narodu morda nista še nikoli, potem nam toliko bolj doni neizprosni klic metanoejte = zaobrnite svoje mišljenja! V adventu smo. Cerkev kliče k zresnitvi in nrajni poglobitvi. Zdrami se duhovni človek v nas!

V adventnem času kakor nalašč praznujemo Marijino brezmadežno spočetje. Na Mariji nam je Bog kot na najlepšem vzoru pokazal, kako On sodi in ceni človeka. Ni nam za vzor postavil ne njene zunanosti, ne njenega imetja, znanja ali nastopa, ampak njeno brezmadežnost. To je vrednost, ki velja pri Bogu kot težko zrno. Po njenem sodelovanju je zdaj po odrešenju tudi nam mogoče v milosti po zakramentu sv. pokore izoblikovati duhovnega človeka v nas, ki je po Bogu ustvarjen.

V vsakem slovenskem človeku je misel na božične praznike ohranila nekaj nežnega in prisrčnega; nekaj, kar je kot neomadeževan spomin ostalo iz mladosti. Ali ne bi bili ti prazniki še dvakrat, trikrat lepši, če pretrese tudi tvojo dušo pomenljiv klic! Metanoejte in se pri spovedi očistiš bremen, ki morda težijo tvojo dušo, pa za božič sprejmeš Njega v svoje srce, ki je prišel, da bi rešil svet greha, torej tudi tebe, in te povedel v veselje otroka božjega? Dvigni se torej in poišči si vir žive vode, ki teče v večno življenje!

SEKSUALNI POUK

Najbolj delikatna zadeva pri vzgoji mladine je pač ono poglavje, ki govori o spolnem pouku! Kadar je treba govoriti o šesti božji zapovedi, ima vsak vesten vzgojitelj nekaj strah pred tem, da ne bi morda s kako neprimerno besedo več škodoval, kakor pa koristil. Razumljivo je, da se nekateri starši, katehetje in drugi vzgojitelji o teh vprašanjih vedno boje govoriti.

So pa ravno o tej plati mladinske vzgoje razna mišljenja. Nekateri mislijo, da je treba mladini kar razkriti vse tajne življenja, čimprej tem bolje; drugi pa sploh o tem predmetu pred mladino ne govore in prepuste mlade duše, da si pač same poiščejo znanje in pouka.

Pred par tedni se je o tej strani mladinske vzgoje precej razpravljalo po župniji; morda bo prav, če Kranjski zvon poda nekaj misli o tem delikatnem predmetu.

Nevarnost prezgodnjega pouka.

Davno pred Kristusom je stal v egiptovskem mestu Sais skrivnostni tempel. Od blizu in daleč so v množinah prihajali romarji tja na božjo pot. V templu je stala v mali kapeli skrivnostna soha boginje. Noč in dan so gorele svetilke pred tem kipom, ki je bil zagrjen z mnogimi zagrinjali. Množice ljudstva so smele boginji zažigati kadilo in prinašati pred kip

darove, niso pa smele gledati obličja skrivnostnega malika.

Pri tem svetišču se je nahajala pa tudi šola za poganke duhovnike, ali kakor bi danes rekli duhovsko seminarije. Tu se je pripravljala mladina za duhovniški poklic. Pa tudi tem mladencem je bilo skrito obličje boginje. Šele takrat, ko so bili mladi kandidati posvečeni v duhovnike, so jih peljali pred kip in so jim odkrili njeno obličje.

V ti šoli se je nekoč vzgajal tudi mladenič, ki je kar koprnel, da bi videl skrivnostno obličje boginje. Ker mu njegovi učitelji niso hoteli ustreči, da bi mu prej pokazali boginjo, se je poslužil zvijske, da si izpolni svojo željo. Nekega večera se je skrivil v kapele. Ko so se stražniki odstranili in zaprli tempel, se je previdno približal kipu boginje in je začel polagoma odkrivati posamezne zastore, ki so jo zakrivali. Svarili so ga pogosto, da je zelo nevarno, približati se boginji in odkriti nje zastore. Gotovo mu je bilo tesno pri srcu, ko je odgrinjal zastor za zastorom izpred obličja boginje. Vedno jasnejši obrisi kipa so se mu kazali, potegne še zadnji zastor . . . Pred njim stoji odkrit obraz boginje, ki pa začne žareti in odsevati v močni svetlobi. Mladenič se je dotakne, tisti trenutek pa pade mrtev k njenim nogam.

Kaj je bilo vzrok njegove smrti, nam zgodba ne pove. Morda je bila skrita kaka priprava, ki je povzročala žarenje in smrt nesrečnega mladeniča, morda je bil strah, ki je povzročil njegovo smrt! Ko so zjutraj odprli tempelj, so ga našli mrtvega ležati pred odgrnjenim kipom.

Ta zgodba ima v sebi globoko jedro. Če se mlademu človeku prezgodaj odkrije zagrinjalo, ki zakriva skrivnostno boginjo življenja, je to velika nevarnost za njega, za njegovo življenje in za njegovo nrajnost. Človek mora biti na to pripravljen, telesno in duševno, da more nositi skrivnost življenja.

Če greš koncem avgusta po vrtu, boš morda zagledal na kakem jabolčnem drevesu lepo rdeče, zrelo jabolko. Začudil se boš, da je ta sad tako zgodaj dozorel, morda ga utrgaš in ugrizneš, toda takoj ga boš zavrgel proč in še to, kar si že imel v ustih. V sredi jabolka se je zaredil črv, ki je povzročil prezgodnjo dozorelost, sad je skoro neužit.

Pretiravanja v pouku.

Svoj čas je med svet prodrlo mnenje nekaterih pedagogov, da je treba mladino obvarovati pred seksualnimi zablodami s tem, da se je kolikor mogoče zgodaj da pojasnilo o spolnem življenju. Ta pedagogika zgodnjega pojasnjevanja pa je doživela popolno fiasko. Proti temu so se dvignili resni pedagogi, med njimi posebno znani pisatelj in profesor Fr. Förster, ki je spisal o tem posebno knjigo „Sexualethik und Sexualpädagogik“. V tej knjigi odločno nastopa proti temu, da bi bilo krivo seksualne krize mladine pomanjkanja pouka! Treba je vzgojiti voljo mladega človeka, da bo močan zoper strasti, to je prvo! Sam pouk o

teh zadevah ne obvaruje človeka pred spolnimi zablodami.

Če bi bilo celo od strani staršev zagrešeno, da bi prezgodaj poučevali svoje otroke o delikatnih zadevah seksualnega življenja, koliko bolj graje pa je vredno to, če nepoklicani posegajo v pravice in v vzgojo staršev. Starši splošno skrbno čuvajo, da bi ne ubijali otroško fantazijo in razburjali otrokove duše, da bi ji ohranili duševni mir in jo obvarovali pred nevarnostmi prezgodnjega znanja. Vsega obžalovanja in obsodbe je vredno potem tako poseganje v delokrog in v vzgojne pravice staršev onih, ki razkrivajo nezrelim otrokom s pocestno gesto in frazo to, kar otrok še ne more doumeti in ne ceniti.

Kdo naj daje potrebna pojasnila? Prvo pravico in dolžnost imajo po naravnem in božjem pravo starši in vzgoje svojih otrok. Tako so tudi v tem najbolj delikatnem vprašanju prvi poklicani starši, da mladini povedo to, kar se jim zdi primerno. Drugi vzgojni faktorji naj ne posegajo v te pravice staršev brez zelo tehtnega razloga in ne brez vednosti staršev. Starši imajo otroka vedno pred seboj in oni najbolj vedo, koliko in kaj je potrebno govoriti o teh zadevah. Najbolj obžalovanja vredno pa je pojasnjevanje kar skupaj večji skupini otrok. Čeprav so morda otroci iste starosti, niso pa enake zrelosti, ne enake vzgoje. Tako skupno pojasnjevanje povzroči med mladino debate, še večjo radovednost, spodbudi one, ki kaj več vedo, da sami drugim še več povedo, kakor je povedal „vzgojitelj“ in tako iz tega skupnega pojasnjevanja nastane lahko velika pohujševalnica.

Nekoč sem o tej zadevi govoril z izobraženo damo. Pa mi je rekla: „Meni ni o teh zadevah nihče dal kakega posebnega pouka. Samo po sebi se mi je odprlo, kako pridejo otroci na svet, ko sem opazovala rastlinstvo in živalstvo. Spoznanje je prišlo, ko sem bila že dovolj stara, samo po sebi, brez kakih duševnih pretresljajev. Kolikor je bilo pa potrebno kasneje pouka, mi ga je dala pa moja mati.“ Tam, kjer je v družini pravilna vzgoja, tam se ni treba nikdar bati, da bi morda otrok radi tega kaj trpel, če je predolgo neveden o teh vprašanjih. Neznanje mu ne bo škodilo, pač pa lahko prezgodnje znanje!

Nekaj podobnega je pri človeku, ki „prezgodaj dozori“. Prezgodno znanje o spolnih zadevah je za mladega človeka silno pogubno. Ne more še razumeti velikega pomena in važnost seksualnega življenja za osebno in družabno življenje. Če se nezrel otrok igra z ognjem, lahko napravi s tem veliko škodo: tako je velika nevarnost, da bi se nezrel otrok, ki je prišel prezgodaj do seksualne pojasnitve, tudi s tem igral, sebi in družbi v veliko škodo. Mnogo mladine se ravno s tem moralno in tudi telesno popolnoma uniči, ker je prišla v roke pohujševalcem, ki so zastupili mlado dušo.

Otrok, ki je pravilno vzgojen ne čuti nikake potrebe po kakem tozadevnem pojasnjevanju. Dovolj mu je, če mu mati pove, da je otroka Bog poslal v družino, kar odgovarja tudi resnici.

Če mladi duši kdo nepoklicanih razkriva skrivnosti seksualnega življenja, se otrok razburi, njegovemu čutu se to upira, njegova duša otroško pokojna, izgubi svoj mir.

Kako lepa in pokojna je otrokova duša! Bog prebiva v njej in z Bogom božji mir, božja vera, božje upanje in božja ljubezen. Krasno slika lepoto nedolžne duše naš pesnik Simon Gregorčič:

„Pogled ti čist, oko mirno

V njem seva celo ti nebo . . .

Ko v tvoja zrem očesa,

Odprta v njih nebesa . . .“

Pa pride človek brez čuta za to lepoto in odkriva mlademu srcu stvari, ki jih še ne more pojmovati in ne nositi, tajne, ki razburjajo mlado dušo. Še hujše pa je, če razklada te delikatne stvari tako, da v otroku vzbuja radovednost, slo, da izrabi naravno radovednost mladine v pohujšanje.

Ogromna večina staršev nekako naravno čuti to, da se te zadeve otrokom ne odkrivajo, dokler to ni potrebno, radi tega mladini o tem predmetu ne govore več, kot je nujno potrebno, radi tega prikrivajo mladini vse, kar bi vzbujalo radovednost in prineslo otroku prezgodnjo znanje, ki bi mu lahko škodilo. Na nedolžna otrokova vprašanja v teh zadevah odgovarjajo pač tako, kakor znajo le starši in posebno matere; otroku povedo le toliko da pomire njegovo radovednost, da ga obvarujejo pred nadaljnimi vprašanji, vsi odgovori pa so taki, da otroku dvigajo spoštovanje pred človeškim življenjem in božjim ustvarjanjem. Da bi otroci ne prišli v roke ulici in njenim pohujšljivcem, skrbno pazijo, da otrok ne pride v družbo take mladine, ki bi s surovo in nedostojno besedo otroku odkrivala seksualne zadeve. Otrok, ki je prepuščen ulici in slabi tovarišiji, je navadno izgubljen, kar se tiče šeste božje zapovedi.

Župnija Kranj

Oznanila za december.

Advent. Ves advent je vsak dan ob 6. zj. sv. maša z blagoslovom.

1. Državni praznik, ob 9. običajna cerkvena slovesnost.

4. Prvi petek v mesecu.

6. II. adv. nedelja, sv. Nikolaj, zjutraj po 6. sv. maši skupno sv. obhajilo za moške, ki imajo prednost pri vseh spovednicah ta in prejšnji dan. Na razpolago bo tudi tuj spovednik. Pop. ura molitve in pete litanije presv. Srca Jezusovega.

Pop. shod za dekliško Marijino družbo.

8. Praznik Mar. Brezmadežnega Spočetja, ob 6. sv. maši z enim in ob 10.30 peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Pop. ob pol treh pete litanije M. B. Na to v Ljudskem domu ob 4. Marijanska akademija Marijinih družb. Ta dan naj prejme sv. zakramente za advent posebno mladina.

13. III. adv. ned., služba božja po navadi, pop. shod za žensko Marijino družbo, Sv. Lucija, sv. m. na Rupi v ponedeljek 16., 18., 19. kvaterni dnevi, petek strogi post, sredi in sobota pritrzanje pri jedi, a je dovoljeno vživati mesne jedi.

16. Pričetek devetdnevne k božiču, vsak večer ob 6. litanije M. B.

20. IV. nedelja v adventu, služba božja po navadi.

24. Vigilija k božiču, strogi post, ki pa preneha pri večerji. Ob 11. zv. slovesne jutranjice, na to slovesna sv. maša polnočnica. Med polnočnico se delj sv. obhajilo. Kdor gre k sv. obhajilu opolnoči, naj bo tešče približno kaké 6 ur, vendar pa stroge zapovedi v tem oziru ni.

25. Praznik rojstva N. G. J. Kr., božič, ob 6. sv. maša z dvema blagoslovoma in na to še dve sv. maši, ob 8. tri sv. maše, ob 10. tiha sv. maša, ob pol enajstih slovesna sv. maša z dvema blagoslovoma.

Pop. ob pol treh slovesne pete litanije M. B.

26. Sv. Štefan, nezapovedan praznik, služba božja kakor ob nedeljah.

27. Nedelja v osmini božiča, služba božja po navadi.

31. Sv. Silvester, zadnji dan v letu, zv. ob 6. slovesne litanije M. B. in na to zahvalna pesem.

Župnija Šmartin pri Kranju

Oznanila za december.

1. Pričetek roženenske pobožnosti. Vsak dan sv. maša z blagoslovom, med mašo se moli sv. rožni venec, po maši litanije Matere Božje.

1. Državni praznik, ob 8. uri sv. maša in zahvalna pesem.

3. Zvečer ob pol sedmih molitvena ura pred prvim petkom.

4. Prvi petek. Sv. maša pri altariju Srca Jezusovega.

6. II. Adventna nedelja, sv. Nikolaj. Zjutraj sv. maša z blagoslovom, ob 8. po navadi. Popoldan ob 2. uri molitvena ura, rožni venec in litanije.

8. Praznik Brezmadežne M. B. Zjutraj in ob 9. uri sv. maša z blagoslovom, popoldan rožni venec in pete litanije M. B. Po litanijah shod Marijine družbe. Zjutraj vesoljna odveza.

13. III. Adventna nedelja. B. služba kakor II. Adv. nedeljo.

20. IV. Adventna nedelja, kvaterna. B. služba zjutraj in ob 9. uri z blagoslovom, popoldan ob 2. križev pot in litanije.

21. Sv. Tomaž, sv. maša v Zg. Bitnju za sososko.

24. Zapovedan post.

25. Praznik rojstva Gospodovega. O polnoči Zahvalna pesem, potem peta sv. maša. Od polšestih naprej 3 tihe sv. maše. Ob pol devetih tiha, ob 9. slovesna peta sv. maša, ob pol treh popoldan pete litanije. Zjutraj vesoljna odveza.

26. Sv. Štefan, prvi mučenec. Zjutraj in ob 9. božja služba po navadi, popoldan ob 2. rožni venec in litanije

27. Nedelja po Božiču, sv. Janez Evangelist B. služba po navadi.

28. Sv. nedolžni otročiči.

31. Sv. Silvester, zadnji dan leta. Zjutraj sklep roženenske pobožnosti, popoldan ob 4. litanije vseh svetnikov in zahvalna pesem.

POROČENI

8. novembra Rakovec Janez, posestnika sin iz Javornika in Marija Trilar, tov. delavka iz Stražišča.

7. novembra Leban Alojzij iz Šiške pri Ljubljani, tov. delavec in Angela Mlakar, tov. delavka iz Dola pri Ljubljani.

15. novembra Šober Valentin, strojni ključavničar v Pristavi pri Tržiču in Pegam Frančiška, tov. delavka iz Besnice.

15. novembra Bernard Avguštin, tov. delavec iz Stražišča in Frančiška Bečan iz Zg. Pirnič.

15. novembra Hafnar Leo, tov. delavec iz Sred. Bitnja, in Pokorn Frančiška, tov. delavka iz Sred. Bitnja.

8. novembra Križnar Ciril, tov. delavec iz Poljan nad Skofjo Loko in Kocjančič Alojzija, tov. delavka z Žužemberka.

15. novembra Rejc Franc, tov. delavec iz Jesenic in Ivana Šavs iz Zaloga pri Goričah.

15. novembra Homan Viktor, sodarski mojster iz Zminca in Antonija Doleneč iz Stražišča.

22. novembra Bajželj Avguštin, tov. delavec v Stražišču in Marija Grgoš iz Loke pri Mengšu.

22. novembra Dagarin Viktor, tov. delavec iz Drulovka in Hribar Frančiška, tov. delavka iz Drulovka.

22. novembra Valančič Anton, tov. delavec iz Pševe in Oblak Rozalija, delavka iz Žirov.

22. novembra Vidmar Anton, hišar v Stražišču in Božnar Josipina, dekla iz Žirov.

Razno

Marijanišče. Dne 15. oktobra je bil blagoslovljen novi del zavoda, kjer je nastanjen konvikt za dijakinje in kmečka gospodinjstva šola. Ob 8. uri zj. je bila v zavodovi kapeli sv. maša za vse dobrotnike Vincencijeve družbe in Marijanišča, na to se je izvršil blagoslov zavoda. V kmečko gospodinjstvo šoli v zimskem semestru je 18 gojenk, v internatu za dijakinje pa je 24 gojenk.

Mohorjeve knjige so dospele, dobe se med uradnimi urami v župni pisarni. Za prihodnje leto plačajte naročnino takoj ob prevzemu letošnjih knjig.

Dr. Pavel Simončič je odšel iz Kranja v sredo, dne 11. novembra, in je isti dan nastopil svojo novo službo kot stolni vikar v Ljubljani, dokler ne bo na kranjski gimnaziji nastavljen nov honorarni katehet, se bo vozil g. dr. Simončič še v Kranj, poučevat verouk na gimnaziji.

Blaj Franc, dosedaj kaplan v Črnomlju, je bil premeščen namesto dr. Simončiča v Kranj kot vikar. Svojo službo je nastopil v torek, dne 10. novembra. G. Blaj je bil v semenišču sošolec g. Jamnika in je služboval dve leti kot kaplan v Črnomlju.

Zahvala. Ob priliki svoje petdesetletnice sem prejel toliko voščil, da mi ni bilo mogoče vsem se pismeno zahvaliti, za to se na tem mestu vsem lepo zahvaljujem za pozornost, ki so mi jo izkazali, posebno pa se zahvaljujem vsem, ki so kaj prispevali za krasen kelih, ki mi je bil izroččen ob tej priliki. Kelih bo seveda ostal last župne cerkve v Kranju, ter se bo rabil ob večjih praznikih.

Pokopališče v Kranju. Dne 18. novembra se je vršil komisionelni ogled za razširitev pokopališča v Kranju. Pristojna oblast je dovolila, da se pokopališče razširi proti Tyrševi cesti. Tako se bo pridobilo toliko prostora, da bo vsaj za nekaj let zadostovalo. Posebno je bilo potreba dobiti nekaj prostora za drugoverce, ker je v to določen prostor že popolnoma izrabljen. Za mrtvašnico se bo napravila tudi primerna jama, da se bodo mogle metati tja smeti. Nameravali smo obzidje izvršiti že letos pa je to postalo nemogoče radi nastalega mraza.

Pokopališče na Primskovem. Dne 21. sept. se je vršil komisionelni ogled za razširitev pokopališča na Primskovem in se je ob tej priliki vršila tudi tozadevna konkurenčna obravnava. Vsa dela za razširitev pokopališča na Primskovem so se oddala po izvoljenemu stavbenemu odboru tvrdki Oblak Metod v Kranju. Z delom se je že pričelo, pa je nastal mraz preprečil nadaljevanje del, ki se bodo morala dovršiti šele spomladi. Križ na pokopališču je bil že ves trohnel in je obstojala nevarnost, da se podere in bi se razbil korpus, radi tega smo morali sneti korpus, ki se je dal prebarvati.